

A Pénzügyi Békéltető Testület nevében!

A Pénzügyi Békéltető Testület M. A. T. (xxx) által képviselt **M. E.** kérelmező (yyy; a továbbiakban: *Kérelmező*) **ABC Zrt.** (xyz.; a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, a xxx számú szerződéshez kapcsolódó pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2020. július 10. napján megtartott meghallgatáson az alábbi

HATÁROZATOT

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület kötelezi a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy jelen határozat kézhezvételétől számított 15 (tizenöt) naptári napon belül igényelje vissza a xxx számú szerződés kapcsán a Pénzügyi Szolgáltató által a Magyar Államkincstárnak visszautalt, 360.000,- Ft összegű állami támogatást.

A Pénzügyi Békéltető Testület kötelezi továbbá a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy amennyiben az állami támogatás a Kérelmező megtakarítási számláján jóváírásra kerül, akkor az ezt követő 15 (tizenöt) naptári napon belül, a jóváírás megtörténtéről, valamint a szerződéses összeg felhasználásának feltételeiről a Kérelmezőt cégszerűen aláírt tértivevényes levélben értesítse.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató a Testület kötelezést tartalmazó határozatát a teljesítési határidőn belül nem hajtja végre, a Kérelmező kérheti a bíróságtól a határozat végrehajtási záradékkal történő ellátását.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy a jelen, kötelezést tartalmazó határozat végrehajtásáról vagy annak elmaradásáról a határozat kézhezvételét követő 60 napon belül írásban értesítsék a Testületet.

A kötelezést tartalmazó határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézbesítésétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: *MNB tv.*) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A határozat ellen a Pénzügyi Szolgáltató a kézbesítéstől számított 15 napon belül ellentmondással élhet. A kellő időben előterjesztett és a Testület által el nem utasított ellentmondás folytán az eljárás perré alakul, illetve a jelen határozat hatályát veszti. Ebben az esetben a Kérelmezőnek a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: *Pp.*) 257. §-a szerinti keresetet tartalmazó iratot kell benyújtania az illetékes bírósághoz – az ügyszám feltüntetésével és az ügy Pénzügyi Békéltető Testület előtti eljárási előzményének megjelölésével – továbbá meg kell fizetnie a peres eljárás illetékét. A perré alakulás tényéről, továbbá az eljárásrendről a Pénzügyi Békéltető Testület szükség szerint tájékoztatót fog küldeni.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését az MNB tv. 96. § (1) bekezdése, 113.§ (2) bekezdése, 114. § (1)-(5) bekezdései, 116. §-a, 120. § (1) és (3) bekezdései, valamint 121-122. §-a alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező a 2020. február 17. napján indult eljárásban kérelemmel fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval szemben fennálló, lakás-előtakarékossági szerződésből fakadó igényével kapcsolatos jogvitája felülvizsgálatát kérte a Testülettől.

A benyújtott iratokból és dokumentumokból a Testület az alábbi tényállást állapította meg.

Pénzügyi Békéltető Testület

M. A. T. és a Pénzügyi Szolgáltató között - a 2013. január 3. napján kelt ajánlat alapján - lakás-előtakarékossági szerződés jött létre, kedvezményezettként Mné B. J. (születési név: B. J., szül. idő: xxx., adóazonosító jele: xxx) került megjelölésre. M. A. T. 2018. november 12. napján jelezte a Pénzügyi Szolgáltató felé, hogy ő és Mné B. J. házassága felbontásra került, amelyet követően a Pénzügyi Szolgáltató - mivel az Általános Szerződési Feltételekben meghatározott közeli hozzátartozói viszony nem állt fenn - az állami támogatás igénylését leállította és a Mné B. J. jogán jóváírt állami támogatás összegét a Magyar Államkincstár részére visszautalta. M. A. T. a 2018. november 23. napján kelt – és a Pénzügyi Szolgáltatóhoz ugyanaznap érkezett - átruházási nyilatkozat megnevezésű dokumentumban a szerződést a Kérelmezőre ruházta át. Az átruházási nyilatkozat mind M. A. T., mind a Kérelmező részéről aláírásra került. A Kérelmező ugyanaznap kelt kedvezményezett módosítási nyilatkozatában kedvezményezettként B. J.-ot (szül. idő: xxx., adóazonosító jele: xxx) jelölte meg.

A Kérelmező eredménytelen panaszeljárást követően kezdeményezte a Testület eljárását, kérelmében előadta, hogy 2018 őszén lakásvásárlásra kívánták a megtakarítást felhasználni, így édesapja, M. A. T., telefonon érdeklődött a Pénzügyi Szolgáltató ügyfélszolgálatánál a tennivalókról. A telefonon történt beszélgetés során derült ki, hogy a volt felesége nem lehet kedvezményezett, mivel a szerződőnek így már nem közeli hozzátartozója, ezért a helyzet megoldására az ügyintéző azt javasolta, hogy írassák át a szerződést a Kérelmezőre és nevezze meg kedvezményezettnek az édesanyját (Mné B. J.-ot). Végeredményben a kedvezményezett így változatlan és az egész szerződéses időszakban jogosult is az állami támogatásra, mert ezzel párhuzamosan az egész időszakban nem történt semmilyen más szerződés keretében sem állami támogatás kiutalása részére. 2018. november 23-án az átruházás és a kedvezményezett módosítás megtörtént, változatlan szerződés számmal, melyet a Pénzügyi Szolgáltató dátum nélküli levelében 2019-ben vissza is igazolt. Előadta, hogy benyújtotta a Pénzügyi Szolgáltatóhoz a „xxx” megnevezésű dokumentumot, melyet a Pénzügyi Szolgáltató befogadott, de a xxx számú szerződésre mind a mai napig kifizetés nem történt, annak ellenére, hogy ezt számos alkalommal szóban és írásban is kérte, az ehhez szükséges lakáscél adás-vételi szerződéssel igazolta. Legutóbb 2019. december 12-én kérte a Pénzügyi Szolgáltató végső nyilatkozatát, melyben újra elutasították az állami támogatással együtt történő kifizetést. Kérte annak megállapítását, hogy a xxx számú szerződés alapján Mné B. J. jogosult a befizetésekre és a szerződéskötés óta az akkori feltételek szerinti állami támogatásoknak megfelelő, és mindezek kamatokkal növelt összegére. Kérte továbbá, hogy a Testület szólítsa fel a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy további nyilatkozatok nélkül a fenti összeget fizesse ki, tekintve, hogy az ehhez szükséges lakáscél igazolásokat már benyújtotta.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában előadta, hogy levelében tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy 2018.10.17-én a lakás-takarékpénztárakról szóló törvény módosult, melynek értelmében az állami támogatás igénylésének a szabályai megváltoztak. Ezen rendelet értelmében Mné B. J. jogán abban az esetben lesz jogosult a befizetések után járó állami támogatás összegére, amennyiben igazolni tudja, hogy 2018.10.16. napján - a törvény módosítás napján - Mné B. J. és M. A. T. házastársi viszonya fennállt. A házasság fennállására vonatkozó igazolás sem a Kérelmező, sem a Kérelmező jogutódja által nem került benyújtásra. Amennyiben a házastársi viszony 2018.10.16-án már nem állt fenn, a törvényi változásokat figyelembe véve, az állami támogatás jogosultság feltételei sem álltak fenn a szerződés esetében, és ezért a befizetések után járó állami támogatás összegét nem áll módjában újra megigényelni a Kérelmező, illetve az új szerződő fél javára. Álláspontja szerint a Pénzügyi Szolgáltató a jogszabályban előírt és üzletszabályzatban vállalt kötelezettségeinek megfelelően járt el, így nem terheli felelősség a Kérelmező által sérelmezett helyzet kialakulásáért. **Előadta, hogy a rendelkezésére álló információknak és jogszabályoknak megfelelően járt el, a Pénzügyi Szolgáltató a 2018. október 17. napján hatályba lépett vonatkozó jogszabályoknak megfelelően nem igényelhetett meg a hatályba lépést követően állami támogatást, tekintettel arra, hogy 2018. október 16. napján nem állt fenn az állami támogatásra való jogosultság, és a törvény módosítást követően nem állt módjában változást eszközölni.**

A Testület 2020. április 16. napjára meghallgatást tűzött, amelyről a feleket értesítette. A válaszirat a Kérelmező részére megküldésre került.

A Pénzügyi Békéltető Testület rögzíti, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület elnöke 2020. március 16-i döntése értelmében a Testület 2020. március 17. keddtől átmenetileg nem tartott meghallgatásokat, 2020. április 16. napján a meghallgatás megtartására nem volt lehetőség.

A Testület ezt követően további nyilatkozattételre hívta fel a Pénzügyi Szolgáltatót.

A Pénzügyi Szolgáltató a 2020. április 28. napján érkezett beadványában előadta, hogy a xxx számú szerződés jelenleg élő státuszban van, nem került kifolyósításra, felmondásra és kiutalási időszakban sem áll.

A Testület rögzíti, hogy a 130/2020. (IV. 17.) Korm. rendelet értelmében a 40/2020. (III. 11.) Korm. rendelettel kihirdetett veszélyhelyzet (a továbbiakban: veszélyhelyzet) megszűnéséig a Pénzügyi Békéltető Testület – amennyiben a kérelmező ahhoz hozzájárult – írásban folytatta le az eljárást. Ha a kérelmező az eljárás írásban történő lefolytatásához nem járult hozzá, ügyében az eljárás a veszélyhelyzet megszűnéséig vagy – amennyiben az eljárás megfelelő lefolytatásához ez szükséges – a veszélyhelyzet megszűnését követő 21. napig szünetel.

A Kérelmező képviselője a 2020. május 12. napján érkezett beadványában úgy nyilatkozott, hogy nem járul hozzá az eljárás írásban történő lefolytatásához. Emellett előadta, hogy a Pénzügyi Szolgáltatóval történt számos levélváltás rendre eredménytelen volt, kifogásolta, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a válasziratának II./2. pontjában azt írta, hogy a Kérelmező képviselője kedvezményezettnek feleségét, Mné B. J-ot, jelölte meg. Kérelmező képviselője előadta, hogy ő ilyen kijelentést nem tett, nem is tehetett, rokonsági viszony megjelölése nincs is az úrlapon, mert Mné B. J-tól még 1993. november 18-án elvált. Kifogásolta továbbá, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a válasziratának II./2. pontjában a 2018-as lakás-takarékpénztárakról szóló törvény módosulására hivatkozott, egészen konkrét jogszabályi hely megjelölése nélkül, melyből levezethető lenne következtetése. Előadta, hogy az állami támogatásra nem jogosult megjelölés értelmetlenné tesz egy tetemes üzletkötési díjat és havi kezelési díjat is felszámoló takarékosági szerződéskötést, hisz állami támogatás nélkül ez a megtakarítási forma veszteséges, azaz teljesen értelmetlen. Ha az ügynökök pontos tájékoztatást adtak volna, semmi akadálya sem lett volna, hogy már a kezdetben a Kérelmező nevére kössenek szerződést és ugyan így megjelölhették volna J-ot kedvezményezettnek.

A Testület ezt követően értesítette a feleket, hogy – tekintettel arra, hogy a Kérelmező az eljárás írásbeli lefolytatásához nem járult hozzá – az ügyben az eljárás szünetel. A szünetelés kezdő időpontja 2020. május 08. napja. A Kérelmező 2020. május 8. napján kelt beadványa az eljárás szüneteléséről történő értesítő mellékleteként a Pénzügyi Szolgáltató részére megküldésre került.

A Testület rögzíti, hogy a 282/2020. (VI.17.) kormányrendelettel a veszélyhelyzet megszüntetésre került, a Testület az ügyben 2020. július 10. napjára meghallgatást tűzött.

A meghallgatásról xxx számon készült jegyzőkönyv, mely a határozat részét képezi. A meghallgatáson a felek fenntartották korábbi nyilatkozataikat. A meghallgatáson a Kérelmező a kérelmét akként tartotta fenn, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a 360.000 Ft, MÁK részére visszautalt állami támogatás összegét a MÁK-tól igényelje vissza és a Kérelmező megtakarítási számláján írja jóvá.

A Kérelmező kérelme az alábbi indokoknál fogva **megalapozott**.

A felek által nem volt vitatott, hogy M. A. T. és a Pénzügyi Szolgáltató között lakás-előtakarékosági szerződés jött létre, amely a Kérelmezőre átruházásra került, ezáltal lakás-előtakarékoskodóvá a Kérelmező vált a szerződés teljes megtakarítási idejére. A felek által az sem volt vitatott, hogy kedvezményezett személye nem változott, azaz az átruházás után is Mné B. J. volt a kedvezményezett. **A felek közötti jogvita abban állt, hogy a 2018. október 16. napját követően történt szerződésátruházás következtében – melynek eredményeként a lakás-előtakarékoskodó és a**

kedvezményezett között a közeli hozzátartozói viszony már fennáll – jogosult-e állami támogatásra a jogviszonyba belépő Kérelmező.

A lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény (a továbbiakban: Ltv.) 6. § (2) bekezdése szerint:

„Kedvezményezett lehet

- a) a lakás-előtakarékoskodónak a [Polgári Törvénykönyv](#) szerinti közeli hozzátartozója (a továbbiakban: közeli hozzátartozó) az (1) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján,”

A 9. § (7) bekezdés szerint: „a szerződéses összeg, illetve a betét folyósítását követően a lakás-előtakarékoskodó, vagy a kedvezményezett személye nem változtatható.”

A 18. § (1) bekezdése alapján „a lakástakarékpénztár üzletszabályzatában köteles a 7. §-ban meghatározott szerződés szerinti betétgyűjtési és hitelnyújtási tevékenység és az áthidaló kölcsön nyújtásának általános szerződési feltételeit meghatározni úgy, hogy az legalább a következőket tartalmazza:

...

h) a betét átruházásának feltételei, ...”

Az általános szerződési feltételek (továbbiakban: ÁSZF) xxx. § (xxx) – (yyy) bekezdései alapján „a lakás-előtakarékossági szerződés átruházásához, engedélyezéséhez, a szerződésből származó jogokról való lemondáshoz, továbbá a jogok biztosítékba adásához a Lakás-takarékpénztár hozzájárulása szükséges. A Lakás-takarékpénztár hozzájárulását meghatározott feltételek teljesítéséhez kötheti. A hozzájárulás megadását írásban kell kérelmezni. A fentiekre irányuló kérelem elfogadása esetén a Lakás-takarékpénztár a mindenkori Díjtáblázat szerinti díjat számítja fel. A lakás-előtakarékoskodó személye a yyy. § (yyy) és a xxx. § (xyz) bekezdésben foglalt esetek kivételével csak akkor változtatható, ha az új lakás-előtakarékoskodó az eredeti lakás-előtakarékoskodó közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont]. A lakás-előtakarékoskodó személyének megváltoztatásához jogerős bírósági, hatósági határozat vagy a korábbi és az új tulajdonos írásos nyilatkozata szükséges.”

Az ÁSZF xyz. § (xyz) bekezdése szerint „a szerződő, illetve kedvezményezett jelölése esetén a kedvezményezett állami támogatásra való jogosultságának megállapítására a MÁK nyilvántartása az irányadó.”

A Kérelmező részére a szerződés-átruházás megtörtént, azt a Pénzügyi Szolgáltató elvégezte. Ennek eredményeképp a Kérelmező vált lakás-előtakarékoskodóvá, egyúttal kedvezményezett jelölő nyilatkozatot is tett. Azt a Pénzügyi Szolgáltató sem vitatta, hogy a megjelölt kedvezményezett a Kérelmező közeli hozzátartozója.

Az állami támogatás vonatkozásában a Pénzügyi Szolgáltató azon hivatkozása, miszerint a szerződés vonatkozásában 2018. október 16. napján nem állt fenn az állami támogatásra való jogosultság és ezért a befizetések után járó állami támogatás összegét nem áll módjában újra megigényelni a Kérelmező, illetve az új szerződő fél javára, a Testület rögzíti, hogy a Pénzügyi Szolgáltató jogi indoklást ebben a körben nem terjesztett elő.

A lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény módosításáról szóló 2018. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Mód. tv.) rendelkezései szerint:

1. § A lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény 22. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az állami támogatás éves mértéke a lakás-előtakarékoskodó által az adott megtakarítási évben a lakástakarékpénztárnál az adott szerződés alapján betétként elhelyezett összeg harminc százaléka, legfeljebb azonban megtakarítási évenként hetvenkétezer forint. A támogatás mértékének és felső határának módosítása a már megkötött szerződéseket – a lakás-előtakarékossági szerződés megtakarítási idejének 29. § szerinti meghosszabbítását kivéve - nem érinti.”

- 2. §** A lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény „A lakáselőtakarékoság állami támogatása” alcíme a következő 24/A. §-sal egészül ki:
„24/A. § A lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény módosításáról szóló 2018. évi LXIII. törvény hatálybalépését követően kötött lakás-előtakarékosági szerződés esetében a lakás-előtakarékoskodót a 21. § szerinti állami támogatás nem illeti meg.”
- 3. §** A lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény 26. §-a a következő c) ponttal egészül ki: *(Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben határozza meg)*
„c) az e törvény szerinti állami támogatásban részesülő lakás-előtakarékoságra vonatkozó hitelintézeti reklámok, hirdetések részletes szabályait.”
- 4. §** A lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény a következő 29. §-sal egészül ki:
„29. § A lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény módosításáról szóló 2018. évi LXIII. törvény hatálybalépését megelőzően kötött lakás-előtakarékosági szerződés megtakarítási idejének meghosszabbítása esetén a 21. § szerinti állami támogatás a meghosszabbított megtakarítási időre nem illeti meg a lakás-előtakarékoskodót, az állami támogatás ezen meghosszabbított megtakarítási időre nem igényelhető.”
- 5. §** Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

A Testület rögzíti, hogy – figyelemmel az ÁSZF, valamint az Ltv. rendelkezéseire, ideértve a Mód. tv. fentiekben hivatkozott rendelkezéseit is – a Kérelmező a törvénymódosítást követően elvégzett szerződés-átruházás alapján állami támogatásra jogosult, így a Pénzügyi Szolgáltató, a vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint az állami támogatás visszaigénylése iránt intézkedni köteles. Ezzel ellentétes álláspontját a Pénzügyi Szolgáltató – konkrét szerződéses, illetve jogszabályi rendelkezések megjelölésével - az eljárás során nem támasztotta alá.

Minderre figyelemmel a Pénzügyi Békéltető Testület a rendelkező részben foglaltak szerint kötelezte a Pénzügyi Szolgáltatót.

Az MNB tv. 113. § (2) bekezdés alapján egyezség hiányában a Testület az ügy érdekében kötelezést tartalmazó határozatot hoz a 39. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó személy vagy szervezettel szemben alávetés hiányában, amennyiben a kérelem megalapozott és a fogyasztó érvényesíteni kívánt igénye nem haladja meg az egymillió forintot.

Mivel a Kérelmező Kérelme a fentiek szerint megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató jogszabályi alávetése a jelen ügyben fennáll, a Pénzügyi Békéltető Testület a rendelkező rész szerinti kötelezést tartalmazó határozatot hozta.

Budapest, 2020. július 10.

Dr. Lakó Anita
eljáró tanács tagja s.k.;

Dr. Rózsavölgyi Orsolya
eljáró tanács elnöke s.k.;

Dr. Jakab Ágnes
eljáró tanács tagja s.k.